

Evidencijski broj / Article ID: 8129552
Vrsta novine / Frequency: Dnevna
Zemlja porijekla / Country of origin: Hrvatska
Rubrika / Section:

SPLITSKO LIETO Glasovita Verdijeva opera u režiji Georgija Para

»Nabucco« odolijeva svim izazovima

■ *U domeni glazbenog izričaja stvari nisu tekle glatko, unatoč pozitivnim reakcijama publike*

Miljenko GRGIĆ

Verdijeva »Aida« i »Nabucco« najviđenje su operne predstave Splitskoga ljeta. Na sceni spomenutog festivala prisutne su gotovo od njegova početka. Nekada su gotovo neizostavno isle u paru, pa se ljetnja opera produkcija redovito mjerila njihovim domaćajima (ili promašajima). Na žalost, već dulje vrijeme ta produkcija opada, pa se ponekad čini kao da je svedena na puko preživljavanje. Ipak, kompenzira je sve zamjetnija reproduktivna učinkovitost.

Kod svih tih promjena »Aida« već dulje vrijeme izostaje s festivalskih programa, a »Nabucco« odolijeva svim izazovima, na radošt brojnih (domaćih i inozemnih) poklonika operne umjetnosti. Tome je svakačko dao velik doprinos reda-

telj Georgij Paro svojom postavom te opere od prije pet godina. Ona je uglađena i sredena, u punoj mjeri životpisna i dosljedno provedena da joj jamči dug uporabni vijek. Na ovome mjestu neću se osvrnati na njegov suradnički tim koji je imao velikog udjela prilikom stvaranja, a danas i očuvanja atraktivnosti i visoke razine komunikativnosti među akterima (prve, u srijedu na večer, od dviju) ovogodišnjih izvedaba.

Heroina i poluheroj

U domeni glazbenog izričaja stvari nisu tekle glatko, unatoč pozitivnim reakcijama publike. Problem započinje s heterogenim i neizbalansiranim solističkim ansamblom. Ako je suditi isključivo na temelju glazbenih parametara, onda je izvedba ponudila jednu heroinu, jednog poluheroja s

Uz »Aidu« najviđenja operna predstava Splitskog ljeta: »Nabucco«

mnoštvom dvorjanika i poslužnika. Heroinu je predstavljala Gabriela Georgieva u ulozi Abigaille. Doimala se kao glavna pokretačka snaga svih vokalno-scenskih zbivanja. Ona se bila istinska zvijezda večeri. Glasom raskošne voluminoznosti,

potkrijepljenim sposobnošću za istančano nijansiranje, superiorno je oblikovala svoje arije i neprekidno dominirala u razdiobi glazbenih slojeva prilikom pojave dueta i terceta, pa sve do raskošnih ansambala.

Uz nju zamjetan je bio

učinak Ivice Čikeša u ulozi Zaccarije, koji se sve iskrene i studiozne udubljuje u uloge koje mu se povjeravaju. Valentina Fijačko je ulogu Anne izdigla iznad prošćnosti.

Borba s Peristilom

Ostali protagonisti nipošto nisu zakazali, ali teško su se mogli nositi s problemima koje im je stvarala otvo-

na glasa i dalje privlači pozornost, ali je valja uskladiti s tehničkom komponentom.

Božo Župić (Baalov veliki svećenik) ostavlja za sobom pozitivne tragove. Njegovo glazbeno-scensko tumaćenje djelovalo je poput blagog osvježenja. Vinko Maroević kao Abdallo bio je pouzdan, ali na trenutke anemičan.

Mješoviti zbor bio je akti-

■ **Gabriela Georgieva u ulozi Abigaille bila je istinska zvijezda večeri, a uz nju zamjetan je bio učinak Ivice Čikeša u ulozi Zaccarije**

rena scena na Peristilu. To se poglavito odnosi na nastojanja Vitomira Marofa u naslovnoj ulozi, koja izazivaju poštovanje, ali ne i oduševljenje. Kao Fennena Inge Heinl je znala ostaviti bolji dojam na Peristilu. Kod Saše Jakelića (Ismaele) svježi-

van, ali ne i onako atraktivan kao što to umije. Orkestar je nije oduševljen oscilirao u svojim nastojanjima. Uglavnom je rutinski obavio postavljene zadatke. Dirigirao je Ivo Lipanović onako kako je htio, a ne onako kako je trebalo.